

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 14. mája 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného **L. B.** pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 01. januára 2006 (ďalej len „Trestný zákon“), o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 21. decembra 2010, sp. zn. 5To 60/2010, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 9. septembra 2010, sp. zn. 1T 59/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **L. B. s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Obvinený **L. B.** bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 09. septembra 2010, sp. zn. 1T 59/2008, uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona a to na skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Za to mu bol uložený podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, s tým, že pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný uhradiť **U. a.s. P. č. X./X., X. B.,** škodu vo výške 194 988,98 eur.

Krajský súd v Nitre uznesením z 21. decembra 2010, sp. zn. 5To 60/2010, na podklade odvolania obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného.

Dňa 19. decembra 2013 podal obvinený L. B. prostredníctvom svojej obhajkyne na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, kde tento namieta uvedené rozhodnutia a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o prvý uplatnený dovolací dôvod, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.), tak jeho naplnenie vidí obvinený v tom, že sudy akceptovali prečítané výpovede svedkov, bez návrhu prokurátora alebo obžalovaného, nevyužil všetky možnosti na zabezpečenie svedka, súd nekonal o námietke zaujatosti.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol obvinený tú skutočnosť, že sudy nezohľadnili poľahčujúcu okolnosť, že má predchádzajúce odsúdenie zahladené.

Na záver dovolania obvinený žiada, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v spojení s napadnutým uznesením odvolacieho súdu a vec vráti okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dňa 3. marca 2014 bolo na príslušný prvostupňový súd doručené i písomné vyjadrenie okresnej prokurátorky k predmetnému dovolaniu, z ktorého obsahu je zrejmé, že táto sa s dôvodovou argumentáciou dovolateľa nestotožňuje.

Pokiaľ ide o skutkový stav veci, tak ako ho ustálil a zistil prvostupňový súd, ako aj odvolací súd, tak tento nevykazuje žiadne nedostatky, ktoré by dovoľovali spochybniť v tej nadväznosti prijaté právne závery súdov o vine a treste obvineného.

S poukazom na ustanovenie § 2 ods. 11 Tr. por. môže aj súd vykonať dôkaz, čítať výpovede svedkov bez návrhu strán.

O námietke zaujatosti, ktorú predniesol obvinený súd nemôže konať s poukazom na ustanovenie § 32 ods. 6 Tr. por.

Taktiež sa stotožnila s názorom oboch súdov v tom smere, že zahľadanie odsúdenia nemôže byť automaticky považované za poľahčujúcu okolnosť.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje preto podané dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania

aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Úvodom treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa sudy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z dovolacieho konania vylúčené. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre odmietnutie vykonania obvineným navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu. Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať žiadny dovolací dôvod a to sa týka aj zákonného postupu súdu pri čítaní niektorých výpovedí svedkov.

Tak zo znenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné, a že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného **je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie**. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Čo sa týka v danom prípade uplatneného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak v tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu opodstatnenosť námietok obvineného, pretože ako už aj bolo skôr spomenuté, skutkový stav tak, ako bol zo strany súdov nižších stupňov zistený je pre dovolací súd záväzný.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Prvostupňový súd postupoval zákonne aj pokiaľ nerozhodol o námietke zaujatosti vznesenej obvineným, pričom dovolací súd iba poukazuje na argumentáciu oboch súdov. Táto bola vznesená na základe iných dôvodoch ako dôvodoch uvedených v § 31 Tr. por. a taktiež nebola vznesená bezodkladne. Ide pomerne o častý primitívny spôsob obvinených, domnievajúcich sa, že podaním bezdôvodnej žaloby na predsedu senátu dosiahnu zmenu senátu, popr. podarí sa im spôsobovať prieťahy v konaní.

Zároveň treba poukázať aj na tú okolnosť, že samotné zahľadanie predchádzajúceho odsúdenia nie je totožné s výrazom viesť riadny život pracujúceho človeka (§ 33 písm. g/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006), popr. s výrazom viesť riadny život pred spáchaním skutkov (§ 36 písm. j/ Tr. zák. č 300/2005 Z. z.), pričom obvinenému nebol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. mája 2014

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová